

På nogle områder er problemerne blevet mere synlige. Det gælder bl.a. med hensyn til de hjemløse, som er blevet en stadig større del af gadebilledet. Netop for at styrke indsatsen over for den gruppe er vi på trapperne med planen for hjemløse. Med de 400 mio. kr., der er afsat til planen, vil indsatsen for de hjemløse blive styrket flere år frem.

Den debat, der har været om yngre handicappede, som bor på almindelige plejehjem, viser også, at her er et område, som der skal ses nærmere på, og her må kommunerne løfte deres ansvar.

I forlængelse af de landsdækkende, regionale høringer, som afholdes landet over i denne tid, vil jeg især fokusere på områder som ældrefor sorgen, familierne, børnene og det rummelige arbejdsmarked.

Hele ældreområdet er vi godt i gang med. Vi havde så sent som i går en glimrende høring i Bogense. Her er der en række konkrete ting, som der skal tages fat på. Demokratisering af området er en af de ting, der kunne nævnes. Opførelse af flere boliger er en anden ting, som kunne nævnes. I det hele taget er der, når det gælder de ældre, også her et mere nuanceret billede end det, der en gang imellem fremgår af dagspressen.

Jeg vil gerne sige, at generelt har vi engagerede medarbejdere, og vi har mange gode centre for vores ældre, men der er også de dårlige eksempler, og det er udmærket, at de kommer frem i lyset. Derved er vi også i stand til at gøre noget.

Når det gælder hele familieområdet, ja, så skal man notere sig, at det er lykkedes at skabe mere end 170.000 nye daginstitutionspladser. Nu bliver fokus sat på, hvordan vi kan skabe endnu mere kvalitet i indholdet, når det gælder daginstitutionspladserne.

Der er brug for at tage særlig fat på de utilpassede unge, herunder unge med flygtninge- og indvandrerbaggrund. Efter forslag fra regeringens udvalg om integration af de utilpassede unge er der derfor oprettet et udrykningshold, som skal rådgive kommuner, der har vanskeligheder med utilpassede unge.

Det rummelige arbejdsmarked er et af de områder, som skal i fokus i den kommende tid. Regeringen har taget mange initiativer på området, bl.a. bedre muligheder for fleks- og skånejob, men der er fortsat brug for en forbedret indsats over for de ca. 85.000 langvarige kontanthjælpsmodtagere.

Ikke alle kan blive fuldt effektive, og derfor må vi fortsat udvikle vores arbejdsmarked, således at der er jobmuligheder også for dem, der har fysiske eller psykiske skavanker. Det er vigtigt, at der er en fælles forståelse med kommunerne om, hvordan den offentlige sektor kan bidrage til at gøre arbejdsmarkedet mere rummeligt. Det er faktisk et af hovedtemaerne i de kommende kommuneforhandlinger, og som et led i finanslovaftalen blev der iværksat et udredningsarbejde, som netop skal danne grundlag for at skabe en sådan fælles forståelse.

Der er sandsynlighed for, at der må tilføres flere ressourcer til nogle af de områder, jeg her har nævnt; men for mig at se handler det først og fremmest om at få ordentlig kvalitet i de tilbud, der allerede eksisterer. Vi kan ikke få alt, da der ikke er ubegrænsede ressourcer til rådighed. Derfor må vi vælge, og valget må sikre, at det er dem, der har størst behov for hjælp, der også får den.

Frank Aaen (EL):

Jeg skal takke for besvarelserne, og jeg skal også anerkende de pæne hensigter, der er udtrykt i besvarelserne. Men jeg er også nødt til at sige, at man er nødt til at være mere konkret, for det viser sig jo, at med de ting, der er gjort i denne regerings tid, er der altså – uden at lægge op til en debat om, hvor succesrig regeringen har været – en lang række områder, hvor folk falder igennem, og derfor er vi nødt til at være mere konkrete. Vi kan ikke snakke om social tryghed som noget abstrakt eller som noget gennemsnitligt, for det kan altså ikke være nok, at et gennemsnit ser pænt ud; det er nødvendigt, at det ser godt ud for den enkelte.

Jeg har et eksempel fra Aalborg med en pige, der glemte at komme til en samtale i arbejdsformidlingen. Straks stoppede dagpengene, kontanthjælp blev udbetalt mod tilbagebetaling, der blev sagt nej til barseldagpenge, og der blev sagt nej til forældreorlov, for pigen var jo ikke ikke længere dagpengeberettiget. Hun var kommet 16 dage for sent til en samtale i arbejdsformidlingen på grund af noget rod derhjemme, og så fik hun en total udsmidning af alle systemer. Er det regeringens politik? Jeg spurgte arbejdsministeren forleden dag, og det er altså regeringens politik. Men vi prøver igen: Er det virkelig regeringens opfattelse, at et menneske, der kommer 16 dage for sent til en samtale, skal have en straf i den målestok? Det må man kunne svare på.